

OBDOBÍ HAVRANŮ

Smutnokraj

Dvě řádky tmavých řas
na víčkách smutně stojí
do hloubky pozvou nás
ohně lítostivý

Nad řádky obočí
co zvolna středem stýká
se vzhůru otočí
a nezamrká

Když pohneš hlavou
svět zůstává stát
vlasy vzduch rozčísnou málem
dlaní se zkus dotknout nálady
královno s havranem

Za létem divnej čas
do lesů, vody vstoupí
na kopcích vidět máš
stromy vopadaný

vzpomínky přiletí
steskem radost mícháš
krajina řekne ti
ať nespícháš
Závěje listí
co pošlápáváš
mrazení na konci prstů
paprsek slunce co vyhledává
srocení havranů

Dvě tváře bělavý
louky v horách posekaný
dvě oči zvědavý
a nenechavý

Čas černých šlechticů
bílý vločky přivolají
opeřených noviců
mlčky povídají

Hlava se točí
list opadává
do větru vlasy dáš s ránem
déšť zmokřil náladu
odchází den
s mlčícím havranem